

правена била нова артика. Архитектурното украшение отъ вхтрѣ и отъ вѣнъ е било просто. Сводътъ е унищоженъ и замѣстенъ съ дървенъ таванъ. По стѣнитѣ на черквата се намиратъ много изображения съ надписи, въ които се споменува за поправкитѣ на черквата прѣзъ 1593 и 1519 год. Въ тая черква е била и иконата, която въ 1342 год. е била подарена отъ уйката на Българския царь Иванъ Александра. Тая икона е прѣнесена въ Софийския музей прѣзъ 1889 год.

Въ черквата нова Митрополия се намиравъ нѣколко красиви икони, които произлизатъ отъ най-доброто врѣме на византийското живописство. Отъ тѣхъ най-големъ интересъ заслужва иконата Св. Богородица, прѣнесена отъ М-вото на Просвѣщението въ София. Тя е исписана на дърво и е обкована на около съ сребърна позлатена тенекия, на която има три гръцки надписа, съ слѣдующето съдържание:

„I. Въ царуването на благочестивия великъ Царь Иоана Александра и синътъ му Михаила Асѣня, отъ любови и готовность, азъ положихъ това украшение, направено отъ злато и сребро, възъ тази отъ всички почитаема и свята икона на Богородица“.

„II. Въ 6850 год и, азъ прѣлюбими и истински уйка на най-височайшия Царь Иоанъ Александра, възобновихъ отъ всички почитаемия и святи храмъ на прѣблагословената ни владичица ммлосърдна Богородица“.

„III. Подарихъ на сѣщия манастирь едно украсено евангелие, сребърна кандилница, постѣ завѣса епитрахиль съ бисеръ, дискосъ, потиръ, сребърна звѣздица, наржавици шесть ораря и други прѣдмѣти; ако би да придаде или злато или сребро, или нѣкой да отнеме отъ тѣхъ книги, нѣка да наслѣди проклетията на 318 свети отци, нека да бѣде съдбата му подобно на съдбата на предавателя Иуда — нека да е той патриотъ или митрополитъ, държавна глава, или власть, или който и да е другъ.“

Тѣзи надписи произлизатъ отъ врѣмето на Българския царь Иоана Александра, и именно отъ 1342 год. Черковнитѣ нѣщи за които се споменува въ третия надписъ казватъ че сѣ били прѣнесени прѣди стотини години въ Гръция, въ единъ манастирь,